

TEMPELRUINERNE I ASIEN

Lørdag den 12. juni 2010 indvies Randers Regnskova nyrenoverede asiatiske kuppel. Inspirationen til ombygningen er hentet i det smukke område omkring ruinbyen Angkor i det nordlige Cambodja, som Randers Regnskova udsendte delegation besøgte i august 2009. Dét, at vi har set stedet med egne øjne, har helt sikkert været med til at skabe det flotte og meget autentiske resultat, som vi med stolthed kan vise frem i dag.

Khmer folket og tempelruinerne i Angkor

Tempelruinerne i både Slangetemplet og nu Asienkuppen er som nævnt kraftigt inspireret af templerne i Angkor i Cambodja. Angkor er i vore dage en stor ruinby i det nordlige Cambodja. Byen var oprindeligt centrum i Angkor riget, hvor Khmerfolket regerede fra 800-tallet til 1431. Herefter blev byen forladt og templerne opslugt af den frodige regnskov – hvorfor ved man ikke.

I sin storhedstid omkring år 1000 var Angkor spredt over et meget stort område, gennemkrydset af kanaler, dæmninger og vandreservoirer. Området var utroligt frugtbart og intensivt opdyrket med mange forskellige afgrøder. Angkor havde adgang til havet via Tonle Sap søen og Mekong-floden, og via et avanceret system af opdæmning og overrisling kunne befolkningen sikre en konstant og korrekt vanding af markerne, så de kunne producere afgrøder året rundt og brødføde den enorme befolkning. Når vandstanden i Mekong-floden steg, løb Tonle Sap søen over sine breder og gav således næring til de omkringliggende områder, som derfor var særdeles velegnet til bl.a. dyrkning af ris.

Kun guderne og kongerne kunne få lov til at bygge i sten. Alle andre måtte nøjes med træhuse, som formodentlig har ligget rundt om templerne og huset alle de mennesker, der arbejdede der. Træhusene er selvfølgelig forsvundet fuldstændigt i dag, men templerne, der oprindeligt var viet til de hinduistiske guder, står der stadig.

Byen blev "genopdaget" af franskmændene Henri Mouhot i slutningen af 1800-tallet, og han var den første vesterlænding, der fortalte om de vidunderlige templer i Angkor. Der boede dog stadig mange munke på tempelområdet. Franskmændene begyndte at restaurere bygningerne, en proces der stadig foregår. Mange templer var overgroet af regnskov og derfor meget ødelagt. Nogle templer er fortsat helt overgroet med kæmpe træer, der sender rødder ud og ind mellem murene. En del af dem har man valgt at lade stå sådan, da det sandsynligvis vil gøre større skade at forsøge at fjerne dem. Området indeholder i dag ca. 50 monumenter, som er spredt ud over et kæmpe område på 230 km². I sin storhedstid var området dog langt større og bredte sig over 1000 km², hvilket gjorde Angkor til verdens største by på daværende tidspunkt. Der menes at have boet omkring 1 million mennesker. Til sammenligning er Fyn på 3000 km².

Det mest berømte tempel er nok Angkor Wat, som er omgivet af 4 km vandfyldte voldgrave. Dette tempels karakteristiske tårne ses ofte afbilledet, når man taler om Angkor, men det er altså kun en lille del af hele området. Det fantastiske ved dette område er selvfølgelig til dels dets størrelse. De store berømte bygninger fra Rom, London og Paris, Pyramiderne og Taj Mahal kunne alle rummes indenfor området uden problemer. Dette i sig selv er overvældende og "breathhtaking". Historien om templerne, der blev "glemt" og fundet igen, er selvfølgelig også spændende. Men det er jo (som bekendt) ikke kun størrelsen, det handler om!

Templerne i Angkor imponerer på lang afstand, men når man kommer helt tæt på, forvandler stenbunkerne sig til detaljer, og man opsluges af de millioner af detaljer i figurer og relieffer, der er hugget ud i kilometer efter kilometer af murværk og fortæller den ene drabelige historie om mennesker og guder efter den anden. Efter tre dages effektiv tempelvandring har man stadig kun set en brøkdel.

Angkor Wat templet i Cambodja.

Ét af de virkelig kæmpehoveder fra Bayon templet.

Kæmpehovederne

Inspirationen til de to kæmpehoveder i Asienkuppen stammer ikke fra Angkor Wat templet men derimod fra Angkor thom komplekset fra Bayon templet. Her fandtes oprindeligt 49 tårne med hver fire kæmpehoveder – et for hvert af de fire verdenshjørner. Nu er der kun 37 af disse tilbage. Hvem kæmpehovederne forestiller, og hvorfor de er opstillet, er et omdiskuteret emne. Det eneste man ved med sikkerhed er, at de er af buddhistisk afstamning.

Nogle forskere mener, at hovederne forestiller Bodhisattva, der i buddhismen er en person, som har viet sig til at hjælpe alle væsener med at realisere deres buddhanatur, dvs. opnå den fulde oplysning. Andre mener, at de forestiller én af de tre populære guder Brahma, Siva eller Buddha, mens andre igen mener, at de afbilder datidens magtfulde kong Jayavarman VII, der gennem kæmpeansigterne ønskede at smile til hele sit folk. Endelig er der også de, der mener, at ansigterne ganske enkelt er en kombination af de to, da man var af den overbevisning, at kongen var en levende gud.

I Asienkuppen kan du på kæmpehovedernes fundament se nogle smukke relieffer. Disse er lavet ud fra en model i træ, vi fik lavet i Thailand ud fra et billede fra Angkor, som vi sendte til dem.

De røde lateritsten

Blandt tempelruinerne i Asienkuppen finder du foruden de to kæmpehoveder nogle særlige røde sten. Disse kaldes lateritsten og har fået deres røde farve, fordi de indeholder meget jern. Lateritsten dannes i varme og våde tropiske områder efter intensiv og langvarig forvitring af den underliggende moderbjergart.

Laterit er relativt nemt at bryde i stykker, når det er fugtigt. Når det udsættes for luft, bliver det til gengæld gradvist hårdere, efterhånden som fugten mellem lerpartiklerne og jernsaltene fordamper. Dette efterlader os med den meget solide lateritsten, der er særdeles modstandsdygtig overfor alverdens vind og vejr. Netop pga. deres solide natur blev lateritsten brugt til at danne kernen i templerne i Angkor området, hvilket gjorde templerne meget solide. Resten af templerne blev derimod bygget af sandsten, der var særligt velegnet til at karve smukke og fortællende relieffer i. Lateritstenen i Asienkuppen har vi også importeret fra Thailand.

Floden med de 1000 fallossymboler

Endelig er der i gibbonanlægget blevet ingravet nogle særlige buddhistiske figurer i klipperne langs vandfaldet og floden. Figurerne er ikke taget ud fra vores egen frie fantasi, men er derimod replikater af figurer, der blev fundet i klipperne langs floden Kbal Spean i Cambodia. Figurerne forestiller buddhistiske fallossymboler (også kaldet lingas), der repræsenterer guden Shiva og hans skaberevner. Der skulle efter sigende være hele 1000 af dem, hvorfor Kbal Spean er blevet navngivet "Floden med de 1000 lingas".

Man mener, at disse figurer blev indgraveret i det 9. århundrede og havde til formål at rense og vitalisere vandet i floden. Ifølge legenden skulle datidens konge have badet hver eneste dag i et udhugget badekar ved denne flod i håbet om, at det velsignede vand ville øge hans fertilitet og dermed evne til at forplante sig. Den dag i dag er der stadig mange lokale, der bader i floden, da de er af den overbevisning, at vandet vil helbrede sygdomme og øge deres chance for at få børn.

